

Gospel Riders

-moottoripyöräkerho ry

43. vuosikerta

Jäsenlehti 4/2023

www.gospelriders.fi

Pääkirjoitus

Jukka Parkkinen

Ajan merkit

Rahan valta ja mahti on ajan merkki ja henki. Otetaan esimerkkejä vaikka tämän tekstin kirjoittamisesta. Vanhoilla laitteilla voi kirjoittaa ilman maksua, mutta uusimmilla tulee heti Microsoftin maksuvaatimus. Tarjotaan kyllä kuukauden ilmaista kokeilua. Kun sen valitset, tulee kuitenkin vastaan maksusivu.

Ennen tätä sotaa oli moni hinta ns. normaali. Sitten tulla pomsahti polttoaineisiin tuplahinta. Lannoitteiden hinnat kolminkertaistuivat. Siemenviljan hinta tuplaantui. Keksittiin pörssisähkö, ennallistamislisät ja vihreänsiirtymän maksut. Tuotanto ei kuitenkaan saisi nostaa hintoja. Kuljetusliikkeiden pitäisi toimia entisillä hinnoilla. Maanviljelijä ei saisi pyytää tuotteestaan hintaa, minkä oikeasti ansaitsisi.

Pankkisektori alkoi pelotella, että hintojen nousu on nyt vakavin yhteiskunnan asia. Nostamme korkoja, että niskoitteleva tuotanto ei nostaisi hintoja. Inflaatio on vihollinen, joka pitää kukistaa hinnalla millä hyvänsä. Inflaation nujertamisen nimissä tehtyjen toimien seurauksista on maksettu kova hinta. Paperiteollisuudesta maanviljelijään, kuljetusliikkeestä rakennusteollisuuteen. Tappioita, kursseja. Ei inflaation, terveen hintojen nousun vuoksi vaan kalliiden korkojen. Pankit tekevät huipputulosta. Terveystenhoito, sairaiden ja vanhusten hoito on kannattamatonta. Kouluja pitää lakkauttaa, kun opettaminen on liian kallista.

Kaikkea edellä mainittua hallitsee raha. Halua hallita rahaa ja rahanvaltaa pitää tavoitella ja sen kautta määrittää kaikki. On havaittu, että ihmiset voivat pahoin niin suurissa kouluissa kuin muu-

tenkin isoissa yksiköissä. Lääke siihen on, että tehdään vielä suurempia yhtymiä. Kukaan ei halua tehdä arvovalintaa niin, että ensimmäinen arvo olisi ihminen ja ihmisen elämä. Raha hallitsee kaiken arvovalinnan.

Vanhoissa elokuvissa näkee toisenlaisia elämää. – Rakennetaan koulu, jotta lapset saavat turvallisesti opiskella. – Raivataan pelto, jotta saadaan hyvää ruokaa. – Rakennetaan tiet ja rautatiet, jotta päästään liikkumaan. – Laitetaan tiloja, joissa voidaan hoitaa sairauksia ja tukea syntyneiden lasten kasvua: neuvolat ja terveyskeskukset. Voidaan sanoa, että tuo toimi.

Rahanvalta ja rahan himo toivat vision, että kaikki pitää vapauttaa. Kaikki yksityistetään ja yhtiöitetään. Luodaan tehokkuutta. Näin hävisivät lääkärit kansainvälisten yritysten palvelukseen. Jopa aloittavat opiskelijat eri aloilta rekrytoitiin suuryrityksiin. Nyt näemme tulokset. Raha ja yhtiöittäminen eivät ole ratkaisuseit asioita. Nyt täytyy todeta, että kirjoitukseni alkaa näyttää poliittiselta pohdinnalta, joten korjataan kurssia. En halua politikoida vaan kerrata muistista, miten elämän arvot ovat mielestäni muuttuneet.

Koti, uskonto ja isänmaa oli jossakin vaiheessa hyve. Asiat, joista osattiin puhua ja se oli myös luvallista. Nyt hyve on yhdenvertaisuus, hyväksyntä ja minän vapautuminen. Minä haluan, minulla on oikeus, minä tunnen niin... Millä tai kenellä on vakaa uskon luottamus siihen, että kaikki on Jumalan kädessä? Aika ja tuleva. Elämä ja kuolema. Voisiko meillä säilyä kiitollisuus tämän ajan keskellä?

Onko Jumala hylännyt meidät? Jumala, miksi maailma näyttää ja tuntuu oudolta? Tuntuu, että pahuus lisääntyy. Herra?

En pidä siitä, että ihminen selittää langettuaan... syy oli sielunvihollisen. Näen maailman niin, että olemme kahden maan kansalaisia, niin kuin Löytyn kappaleessa lauletaan. Me emme voi muuttaa maailmaa tai opettaa ihmisiä elämään oikein. Mikä on oikein? Mikä väärin? Jeesuksen arvot olivat lähestyvä ihmistä antamalla jotain. Ruokaa, kertomalla vertauksia, jotta ihminen hoksaisi. Hoitamalla ja antamalla esimerkkiä siitä, mitä rakkaus on. Rakkaus, joka ei ole minäkeskeinen. Elämä, joka ei perustu voiton maksimointiin. Vangittuna Hän ei alkanut puimaan nyrkkiä tai uhoamaan, että kyllä täältä pesee. Hänen esimerkkinsä oli, että hiljainen ja nöyrä sydän saa paljon. Katoava maailma arvoineen perustuu nyt rahaan, rahan Jumala ei välitä ihmisestä. Ihminen on tehnyt säännöt, joissa raha ja talous ohjaavat. Nuo säännöt ovat väärä. Jumalan kymmenen käskyä yhteyttävät rakkauden ja hyvyyden oikeamielisyyteen. Oli sääntö, ei saa parantaa sapattina. Jeesus näytti, että väärää sääntöä voi rikkoa. Tai, että sääntö oli väärä. Miestä ei olisi saanut pelastaa kaivosta koska sääntö kielsi. Jeesus antoi mallin: Hukkuva on pelastettava. Tämä aika ei vaadi tekopyhyyttä. Nyt on aika pelastaa hukkuvia. Ole turvallisesti mielin. Meidän Luojamme, taivaallinen Isämme tietää, mitä luomakunnallaan tekee.

Hyvää talviaikaa sinulle.

Jukka Parkkinen

Gospel Riders

ISSN 1235-3477

Jäsenlehti

Päätoimittaja:

Jukka Parkkinen

044 045 1001

soittaa@gmail.com

Kansikuva: Jouko Virta, Lahden joulukylä 2022

Mainosmyynti: Euroll Oy/Reijo Ruotsalainen,
0400-562 088 reijo.ruotsalainen@gmail.com

Julkaisija: Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry

Painopaikka: Ab Forsberg-Rahkola Oy, Pietarsaari

Seuraava kerholehti ilmestyy maaliskuussa 2024. Aineistopäivä on 15.2. 2024. Aineistot on toimitettava Jukka Parkkiselle osoitteella soittaa@gmail.com.

Puheenjohtajan palsta

Ilpo Varha

Aika kuluu.....

Tänä vuonna kerhomme täytti uskomattomat 43-vuotta. Ja alkuaikojen jäsenistöstä on vielä paljon kerhomme aktiiveja. Itse asiasa jäsenistömme koostuu ylivoimaisesti juuri tuon sukupolven edustajista.

Se tarkoittaa sitä, että kerhon keski-ikä nousee tuon sukupolven iän kanssa suunnilleen samaa tahtia. Onhan meille tuki tullut nuorempaakin jäsenistöä, mutta 750-jäsenen kerhossa se ei vielä paljon tilastoja muuta.

Ilmiöhän on tuttu niin seurakunnissa kuin koko Suomessa, kansa ikääntyy. Paljon tulee nykyään eroilmoituksia, jossa kerrotaan, että prätkä, kuski tai molemmat alkavat olla siinä kunnossa, ettei enää tielle uskalla. Kiitollisin mielin kiitetään kerhoa menneistä vuosista ja toivotetaan siunausta tulevaan. Määränpää siis alkaa jo monella hämmöttää. Onkin ollut

suuri siunaus, että kerhomme on saanut ja saa edelleenkin palvelua myös tuota suurta ikäluokkaa.

Onneksi uuttakin tapahtuu. Sain juuri olla uuden alueen virallistamisessa mukana La Linean kaupungissa, jossa muodostettiin Gospel Riders Cadiz. Jäsenistö koostuu espanjalaisista ja Gibraltarin briteistä. Ikäjakaumakin on rohkaiseva. Myös nuoria on mukana.

Myös eripuolella Suomea tehdään työtä nuorten parissa ja tahdommekin toivottaa käikenikäiset tervetulleeksi kerhoomme. Vaikka osa meistä on jo ns. loppukaarteessa määränpään, voiton hämmöttäessä, niin osa vasta suorittaa lähtökiihdytystä. Haastammekin kaikki sukupolvet mukaan tälle matkalle kohti taivaallista kokoontumisajoa.

Ilpo

Tapahtumakalenteri 2023-2024

Gospel Riders -tapahtumia:

- 15.-17.12. Huoltopäivät
Karmelkodilla
- 17.12. Syyskokous
Karmelkodilla

Muita tapahtumia:

- 2.-4.2.2024 Helsingin MP-messut

Sisällysluettelo

- 2 Pääkirjoitus
- 3 - Puheenjohtajan palsta
- Sisällysluettelo
- Tapahtumakalenteri
- 4 Kerran elämässä Ironman 70.3
- 6 Ironman 70.3 -kisan vapaaehtoisena
- 8 Ajokauden päätös Pärnussa
- 9 Täällä kohtaavat motoristit ja fillaristit
- 10 - Motoristinaiset lakeuksilla
- Ajokoulutus kerhossamme
- 11 Mietteitä MP-matkailusta
- 12 Jumissa
- 13 - Kankaanpään moporiipari
- Espanjan kuulumisia
- 14 Totta vai unelma?
- 15 Pastorin palsta
- 16 Alueosastot ja yhteystiedot

Ironman 70.3 World Championship 2023, Lahti

KERRAN ELÄMÄSSÄ

Tässä lehdessä on nyt poikkeuksellisen paljon tarinaa yhdestä tapahtumasta. Kaikki mukana olleet olivat samaa mieltä. Ainutlaatuinen tapahtuma. Mahtava kokemus. Oma toiveeni oli, että monen kokemus voitaisiin jakaa lehtemme lukijoille. Voi tulla toistoakin, mutta nauttikaa mielikuvien kilpailun tunnelmista.

Uinti, pyöräily ja juoksu. Matkaa 70.3 mailia. Miten moottoripyörät ja Gospel Riders liittyvät huippu-urheilu tapahtumaan? TV-lähetyksissä näemme urheilijoiden juoksevan tai pyöräilevän. Kuka valvoo kilpailuja matkan varrella? Tuomarit ja tietysti heitä kuljettavat moottoripyörät. Kuvaaja istuu moottoripyörän kyydissä.

Lahden alueella on kokemusta vapaaehtoistyöstä

Yhteenkuuluvuus ja yhdessä vapaaehtoisesti työntekeminen oli teema, joka sai amerikkalaisen organisaation antamaan maininnan: Parhaiten järjestetyt Ironman-kilpailut koskaan. 6400 urheili-

IRONMAN Finland Facebook-sivusto

jaa sai kokea hyvän kilpailun! Toistan 6400 huippu-urheilijaa maailmalta World Championship -kilpailuissa. Sadat vapaaehtoiset ja tuhannet reitin varrella kannustavat loivat huipputunnelman. Tiedotusvälineet Suomessa mainitsivat tapahtumasta vain, että uintiosuudella sattui yksi kuolemaan johtanut haveri!

Gospel Riders -motoristeja tuli duuniin Oulusta asti. Tampereelta, Espoosta, Hämeenlinnasta ja kaakosta,

ja niin kyllä Pohjanmaaltaki tultihin. Motoristien määrä oli kaikkiaan noin 50 pyöräkuntaa. Tehtäviä oli seuraavasti: tuomarien, pyörähuoltajien, kuvaajien, yms. kuljetukset sekä reitin varrella asuvien saattokuljetukset. Koko 90 km pyöräreitti oli suljettu kahdena päivänä kilpailujen ajan. Esimerkiksi maanviljelijä pääsi kotoaan pellolle kisareitin yli moottoripyörän saattamana.

Perusteellinen valmistautuminen

Valmistautuminen monin eri tavoin ja eri tehtäviin on ensiarvoisen tärkeää. Kerhomme harjoitteli tuomarointireitin kilpailua edeltävällä viikolla. Ennen lauantain kilpailua oli vielä viimeistelyajajoharjoitus edellisenä iltana. Kiitos Jouko Virralle, joka toimi huippuesimerkillisesti. Hän oli valmistautunut eri skenaarioihin ja valmensi meidän kerhomme kuljettajat hyvin.

Naisten kilpailupäivänä lauantaina oli poutapäivä, radalla nähtiin n. 2200 kilpailijaa. Sunnuntaina miesten kilpailupäivänä olikin kaikki toisin. Aamun jälkeen satoi ja satoi, mutta tuohonkin olimme varautuneet. Kiitos hyvän suunnittelun, 4200 hyvin kilpailuhenkistä miestä selvisivät hyvin. Me moottoripyöräilijät varmistimme kilpapyörien kanssa liikkumisen sujuvan turvallisesti. Tilanteita oli, mutta käsky oli, turvallisuus edellä. Niin teimme.

Jukka Parkkinen

Oulusta Lahteen ja takaisin

Toukokuussa tuli GR:ltä infoa Ironman MM-kilpailuista ja mahdollisuudesta osallistua tuomareiden ja kuvaajien kuljettamiseen moottoripyörällä. Aki GR-veli innostui heti asiasta ja kyseli minua matkaseuraksi. Jos kaveri tarvitsee vierelläkulkijaa, niin eihän siitä voi kieltäytyä. No, myöhemmin sain todeta, että olisihan sinä viikonloppuna muutakin tekemistä, kuten lentopalloturnaus ym. Mutta kun olin rukoillut, että Herra täytä sinä kalenterini ja johdeta, että olen siellä missä sinä, Herra, tahdot minun olevan, eikä minun tarvitse tuntea huonoa omaatuntoa, jos olen jostakin poissa. (Nyt vaimonikin on paljon tyytyväisempi, kun Herra täyttää kalenteriani). Siispä 25.8. klo 10 starttasimme Oulusta kohti Lahtea. Saavuimme Lahden linja-autoasemalle hieman

Jouko Virra

jännittynein tuntein noin klo 17. Eihän siellä tietenkään vielä ollut vielä ketään muita motoristeja paikalla, koska oli sovittu tapaaminen klo 17:30.

Lauantai, naisten kisapäivä

Informaationkulku ei ollut maailman parasta, ja lopputuloksena saimme selville, että meidän täytyy mennä kisatoimistolle, mistä saamme radiopuhelimet ja lisäohjeet. Kun ajotehtäviä ei ollut heti tarjolla, päätimme mennä kannustamaan kilpai-

lijoita, mikä olikin mielekäs ratkaisu. Sitten minä pääsin ajotehtäviin VIP-henkilön kuskaukseen. Lopuksi ehdittiin vielä kannustamaan maaliintulijoita. Kisapaikalle palattuani sain vielä tyydyttää erään henkilön uskonnalkää, kertoa evankeliumin ja antaa matkaevästä. Pelkästään tämän kohtaamisen takia olisi jo kannattanut ajaa Lahteen. Ajotehtävien päätyttyä, Akilla oli jo hieman kiire lähteä kotimatkalle, mutta sain houkutelua hänet piipah-

tamaan lapsuudenystäväni Jarmon luokse Kukkilaan. Taas saimme kokea johdatuksen makua ja tyytyväisinä jatkaa matkaa kohti kotia kaikin puolin ravittuina. Olimme kiitollisia viikonlopusta, parasta oli uusiin uskonveljiin ja -sisariin tutustuminen ja uskonystävien kanssa jaetut kokemukset, mistä saimme yhdessä rakentua. Tietenkin siitä koitui kerholle vähän pelimerkkejäkin, kaiken muun hyvän lisäksi.

Vesa matkaselkä

Ironman 70.3 -maailmanmestaruuskilpailu käytiin tänä vuonna Lahdessa 26.–27.8. Tapahtuman nimi, Ironman 70.3, juontuu kilpailun kokonaismatkasta, joka on yhteensä 70.3 mailia eli noin 115 km. Kilpailu sisältää 1,9 km uintiosuuden, 90 km pyöräilyosuuden ja 21,1 km juoksuosuuden. Tähän kilpailuun osallistui 115 eri maasta yhteensä n. 6 400 urheilijaa, joista Suomesta oli mukana noin kaksisataa kilpailijaa.

Uintiosuus suoritettiin kauhaniella Vesijärvellä Messukeskuksen läheisyydessä. Pyöräilyreitti kulki 90 km matkan Lahdesta etelään, kiersi 140-tien kautta Luhtikylään ja jatkoi sitten 295-tietä ylös Kärkölan, Sairakkalan ja Hololan kautta Messilään, josta matka jatkui loppuhuipenukseen Messukeskukseen. Juoksureitti kulki Salpausselän ympäri 21 km matkan pyöräteitä pitkin, ja katsojat kannustivat urheilijoita runsaslukuisina pitkin reittiä. Kannustus oli värikästä lehmänkellojen kilkattaessa ja voimakkaiden kannustushuutojen kaikuessa.

Kilpailun pyöräilyosuutta tuomarit valvoivat moottoripyörien kyydissä. Sääntörikomuksista määrättiin yleensä viiden minuutin pysähdys rangaistuspisteellä, joita oli reitin varrella useita. Yleisin

rangaistus liittyi toisen kilpailijan takana liian lähellä ajamiseen. Sääntö määrää, ettei toisen kilpailijan takana saa ajaa 10 metriä lähempänä kuin enintään 45 sekunnin ajan. Tämän jälkeen on joko ohitettava tai vaihdettava ajolinjaa, jos haluaa välttää rangaistuksen. Pääkilpailussa eli ammattilaisten sarjassa jaettiin vain muutamia viiden minuutin rangaistuksia ja yksi hylkäys. Ikäryhmien kilpailussa jaettiin useampia viiden minuutin rangaistuksia, mikä tarjosi monille kilpailijoille tilaisuuden hengähtää telttakatoksen alla ja palautua hengästyksestä.

Sunnuntaina sateinen ja viileä sää aiheutti monille miesten sarjan kilpailijoille keskeytyksen hypotermian iskiessä. Useita kilpailijoita kuljetettiin avaruuspeittojen suojissa pois reitiltä sairaankuljetus- ja evakuointiautoilla. Vaihtelevat sääolosuhteet aiheuttivat haasteita lämpimien maiden kilpailijoille, jotka eivät olleet tottuneet niin kylmiin olosuhteisiin.

Henkilökohtaisesti kilpailua läheltä seuranneena voin vahvistaa, että nämä urheilijat ovat todellisia teräsmiehiä ja -naisia, sillä Ironman 70.3 -kilpailu, jota kutsutaan myös puolikkaaksi triathloniksi, on äärimmäisen vaativa ja rankka haaste. Suuri kunnioitus

Jukka Parkkinen

Kuumen ryhmän tuomaripyörää ohjastaa Kai Suonoja

heille, sillä laji vaatii poikkeuksellista kestävyyttä ja voimaa.

Vapaaehtoiset avustajat mahdollistivat suurenmoisen tapahtuman, mikä loi Suomessa ennen kokemattoman ainutlaatuisen kokemuksen. Me Gospel Riders -moottoripyöräkerhon jäsenet osallistuimme aktiivisesti kuljettaen kilpailun toimitsijoita erilaisissa tehtävissä kahden päivän ajan. Kuljetimme kvaajaajaa, turvamiestä, liikenteenohjaajaa, mekaanikkoa ja monia tuomareita noin 30 moottoripyörän kyydissä. Moottoripyöräkyvydityksistä vastaava ja järjestäjän kanssa sopimuksen tehnyt taho oli lahtelainen Bay City Bikers mp-kerho, mutta heiltä ei löytynyt kuin parikymmentä kuljettajaa moottoripyörineen,

tarve oli siis 50 pyöräkuntaa. He sitten pysyivät Gospel Riders -kerhoa mukaan, koska he halusivat luotettavan ja riittävän suuren kerhon yhteistyökumppaniksi. Oli myös hauska tutustua lahtelaisiin Bay City Bikers -kerhon motoristeihin yhteisen tekemisen äärellä.

Tämä kilpailu järjestettiin Euroopassa vasta kolmannen kerran, eikä todennäköisesti tule enää takaisin tänne elinaikanamme. Ensi vuonna tapahtuma järjestetään Uudessa-Seelannissa. Lahdessa kilpailaan kuitenkin kansallisella ja ehkä eurooppalaisella tasolla lähivuosina, ja olisi mielenkiintoista kokea uudelleen tuo huikea urheilukilpailu, jossa taistellaan loppuun asti periksi antamatta.

Kai Suonoja

Akin ajatuksia reissusta

Tuhansien huippuunsa viritettyjen urheilijoiden, triathlonistien, yhä vain jatkuvaa virtaa katsoessa tulee väistämättä mieleen ajatus, mitäpä jos nämä ihmiset olisivatkin käyttäneet tämän lajin harjoitteluun uhratun ajan, energian ja resurssit johonkin muuhun! Nämä ihmiset ovat olleet tinnkimättömiä omien tavoitteidensa toteuttamisessa, ja nyt meillä vapaaehtoisilla on ilo seurata, kuinka he näyttävät, mihin ihmiskeho parhaimmillaan pystyy.

Mutta entäpä jos sama aika ja vaiva olisikin käytetty yhteiskunnallisten asioiden hoitamiseen? Olisi oltu sosiaalisissa vapaaehtoistoissa, esimerkiksi lastenhoidossa tai vanhuksia auttamassa. Miten paljon parempi yhteiskunta silloin olisikaan? Vai olisiko se parempi? Entäpä jos sama taloudellinen panostus olisi käytetty diakoniaan? Mutta hetkinen! Silloin meillä ei olisi tätä tapahtumaa, eikä tätä silmien iloa! Emmekä olisi ajaneet Oulusta Lahteen viikonlopuksi! Kaikki

nämä ihmiset kertovat ylpeänä kotonansa, sosiaalisessa mediassa ja työpaikoillansa, että he ovat olleet Lahdessa kisaamassa. Mikäpä siinä, kyllä tuollaisesta urakasta selviämisestä annetuissa aikarajoissa saakin olla ylpeä. Liekö meidän kerhossamme yhtään sellaista, joka siihen pystyisi? Ihmisvirtaa katsoessa tulee mieleen myös ajatus, milloinkohan me kristityt osaisimme yhtä suurella - tai oikeastaan vielä suuremmalla, sillä meillä varsinkin syytä olisi - ylpeydellä kokoontua

kilpailuihin Herramme Jeesuksen nimessä! Jos kilpailun ainoana varsinaisena tavoitteena olisi Jeesuksen kunnian kirkastaminen, kuinka monta kilpailijaa sinne tulisi? Kuka järjestelisi oman menonsa, lomansa tms. niin, että viikonlopuksi tarvittaessa pääsisi mukaan aivan eri paikkakunnalle? Kuka kertoisi siitä avoimesti tutuilleen, työpaikallaan, sosiaaliseen mediaan? Häpeilemättä, niin kuin Paavali siihen meitä kehottaa.

Aki Hekkala

Ironman 70.3 -kisan vapaaehtoisena

Alunperin vapaaehtoisena oleville, ei moottoripyörällä, piti olla liikenteenohjausta parkkipaikoille ja aloitusaika lauantaiamuna. Ihan lähellä h- hetkeä aikataulu muuttuikin niin, että työvuorot olivat la 14.00- 20.30 ja su 15.30- 22.00. Maanantaina aamulla töihin ja muuten iltaunisena mietin miten jaksan niin myöhäisiä vuoroja, mutta mielekäs työ auttoi. Lisäksi mietin mihin niin myöhäistä liikenteenohjausta tarvitaan.

No, saavuimme jäähallille, me 3 GR.läistä ja Bay City Bikers -porukkaa. Kukaan järjestävästä tahosta ei ensin tiennyt mihin meidät pitäisi laittaa töihin.

No, sisälle messuhalliin päädyimme. Jokainen sai vähän eri tehtäviä ja kerromastani. Opastin miesten kisaan

osallistuvien kilpailijoiden lenkkaripussiin laittaa telineisiin. He kysyivät ohjeita mistä tullaan halliin pyörällä, mihin se jätetään (numerointi telineissä), mistä suunnasta haetaan kenkäpussi, missä kengät vaihdetaan ja mihin pussi vietään sen jälkeen.

En ollut saanut opastusta kuin yleisesti englanniksi hmm... Olin kuitenkin aiemmin nähnyt miten naiskilpailijat toimivat ja siltä pohjalta neuvottiin.

Sunnuntaina olin pisteellä, jossa mieskilpailijat hakivat pyöriään ja pussejaan (3 erivärisiä), joiden numerointi piti täsmätä rannekkeeseen ja vasta sitten kilpailualueelta pois. Siinä olin tovin ja sitten teippejä ottamaan pois telineistä, joissa tuhannet pyörät olivat olleet.

Siirsimme myös pyöriä yhteen halliin kolmen sijasta, jolloin pääsimme purkamaan telineitä. Pyörien hinnat liikkuvat 5000- 12000€. Yritin liikuttaa niitä tosi varovasti.

Siis ei ollut liikenteenohjausta ei. Ei ollut suomeksi perehdytystä ei. Kokemus oli kuitenkin mieleenpainuva ja ainutlaatuinen. Olen puhunut satojen miesten kanssa englanniksi siis Jounille mustasukkaisuuteen asti.

Ehdin sunnuntaiaamuna katsoa ja taputtaa monille mieskilpailijoille pyöräosuudella risteyksessä lähellä kotiamme ja nähdä monia moottoripyöräkuskeja siis kerholasiamme työssä. Kivaa oli.

Päivi Karjunen

Anne Lihtari

Kalliit pyörät, kuin sardiinit purkissa.

Päivi Karjunen

Tässä on monessa rivissä yhteensä yli 4000 kenkäparipussia.

Ironman MM Lahti, oli kokemus. Menimme aamulla Eevan, Marketan ja Päivin kanssa ilmoittautumaan tarkoituksenamme oli mennä liikenteen ohjaukseen. Kuinka ollakaan hommamme olikin muuttunut ja meidät ohjattiin Messukeskukselle opastamaan kilpailijoita. Ohjeet tulivat englanniksi, eli aika hataraa oli tiedotus.

Olin itse paikalla ensimmäistä kertaa, joten ennakkotietoa ei ollut. Asetuimme ovien eteen passiin ja kilpailijat alkoivat kysellä mistä löytyvät vessat, suihkut, ruoka- ja juomapaikat. Ei karttoja, ei tie-

toa. Parin tunnin päästä päästiin vähän jyvälle mitä missäkin tapahtui. Homma helpottui.

Toisena päivänä ajattelimme, että nyt on helpompaa, kun tiedämme edes minne mennä ja mitä tehdä. Vääriin. Hommat olivat vaihtuneet. Meidät ohjattiin Chekout:iin eli tarkastuspisteelle. Jokaisella kilpailijalla oli ranneke, jossa oli hänen numeronsa. Tarkistimme että pyörissä, varusteissa ja pyykkipusseissa oli sama numero. Jotkut olivat jo pakanneet tavaransa ja me jouduimme pyytämään heitä purkamaan ne tarkastettavaksi.

Ihmiset olivat iloisia ja huumorintajuisia. Meillä oli hauskaa ja englantikin alkoi sujumaan alkushokin jälkeen. Maa-laisjärkeä tarvittiin monessa asiassa. Kiitosta tuli niin kisan aikana kuin jälkeekin. Saimme jopa Gaymansaarilta pinssit tuliaisiksi.

Lahden kaupunki muisti ja kiittää meitä Lahden Sibeliustalossa järjestetyllä kiitosjuhalla, jossa oli tarjolla juhlaillallinen ja mahtavaa musiikkia.

Kokemus oli ainutlaatuinen ja ikimuis-tettava.

Anne Lihtari

Jouko Virta

Perjantai-illan tuomarin infotilaisuus oli ajoittain erittäin sekava ja kielenä oli enimmäkseen englanti, ilman tulkkausta.

Jouko Virta

Perjantai-illan päätteeksi meille kuskeille nimettiin omat kyyditettävät tuomarit (seisomassa).

Jouko Virta

Jukka Parkkinen

Molempina aamuina oli turvallisuuspalaveri (englanniksi). Turvallisuus ennen kaikkea. Keskiiviivaa ei saa ylittää jne. Selvityksenä, että edellisessä kilpailussa Keski-Euroopassa moottoripyöräilijä oli menehtynyt tuomarointitehtävässä.

Ilpo Varhan kyydissä oleva tuomari Tony tuli kaukaa Uudenseelannin Aucklandista vapaaehtoisena myös. Kristitty mies ihmetteli, että miten iso kerho Gospel Riders on.

Jukka Parkkinen

Jouko Virta

Tapio Kyllönen palaverissa tuomarin kanssa

Tuomarointikalusto oli hyvissä ajoin odottamassa aamun starttia.

Jukka Parkkinen

Jouko Virta

Jouko Virta on lähtökäskyä vailla lähdössä tuomarointiin virolaisen tuomarin kanssa. Aina seuraava tuomari lähetettiin matkaan 120 - 140 pyöräilijän välein.

Sunnuntaina tuli polkupyöriin paljon laite- ja rengasriikkoja. Tässä ratkaistaan miten poljin varsineen saadaan takaisin keskiöön kiinni.

Ajokauden päätös Pärnussa

Täällä tuntee kuuluvansa joukkoon, olevansa bikeri! Pärnuun on kerääntynyt motoristeja kaikista Baltian maista, mutta joukossa on myös Pohjoismaalaisia. Pelkästään paraatiin osallistuu yli 3.000 moottoripyörää, mutta läheskään kaikki paikalle tulleet motoristit eivät olleet mukana paraatissa.

Pärnu tunnetaan kesäkaupunkina loistavien uimarantojensa ansiosta. Nyt se on muutaman vuoden jatkanut turismisesonkia kutsumalla motoristit aloittamaan ja päättämään ajokauden kadullaan. Supeluse tänäv (Uiskentelukatu) muuttuu yhdeksi päiväksi toukokuussa ja syyskuussa motoristien tantereeksi. Supeluse on vain 700 metriä pitkä katu, joten yli 3.000 moottoripyörää on pakkautunut sinne tiukaksi ryhmäksi eikä silti mahdu vaan jono jatkuu kohti Pärnun keskustaa pitkin Pühavaimua (Pyhäähänkeä). Pühavaimu puolestaan päättyy 1744-1747 rakennettuun Pyhän Elisabethin kirkkoon.

Selkämerkkien kirjo on valtava, edustettuina kerhoista ovat niin Road Devils (Tien paholaiset) kuin Hells Angels ja Banditos, mutta myös tui-kitavalliset, kuten järjestävä kerho Pärnu mc, tai merkkikerhot, kuten HDC. Kristillisiä motoristikerhoja edustivat vain Gospel Riders ja Patune (Syntinen).

Gospel Riders Eesti keskittää piskuiset voimansa kolmeen ulospäinsuuntautuvaan tapahtumaan. Toukokuussa Pärnun ajokauden avaiset ja Äksi Moto-kirik (motoristikirkko), heinäkuussa Jogeva Treff ja elokuussa nämä Pärnun ajokauden päättäjäiset. Itse olin mukana ensimmäistä kertaa vuosi sitten. Olimme Pirjon kanssa juuri hankkineet Indian-moottoripyörät. Indian on tapahtuman pääsponsori ja niinpä Indian kutsui meitä mukaan tapahtumaan. Tartuimme heti syöttiin, sillä meille tarjottiin paraatipaikkaa tapahtuman keskipisteestä, paikkaa, jo-

hon kokoontuu valtava joukko motoristeja ja tapahtumaa seuraamaan tulevia muita ihmisiä. Aivan loistava tilaisuus jutella ihmisten kanssa ja jakaa Motoristiraamattuja! Toisaalta GR Estonia on kiitollinen kaikesta siitä avusta mitä me Suomen sisarkerhosta voimme tarjota. Viron kielen taitokaan ei ole välttämätön, Pärnussa on paljon suomalaisia sekä muuten että tapahtuman houkuttelemana ja englanti on nykyään ihan toimiva kieli myös Pärnussa.

Sivulaukut täynnä Motoristiraamattuja (suomi, viro, venäjä ja ruotsi) suuntasimme perjantaina Tallinnan lautalle, paluu oli varattu sunnuntaiksi. Turismin huippusesonki on Pärnussa ohitettu, sen voi todeta sekä kävelykadulla että uimarannalla. Majoituksen hintataso on myös sen mukainen. Mukavan hotellin voi löytää edullisesti. Me majoituimme Lumpeenkukkaan (Vesiroos). Mukavaan, edulliseen, pieneen ja siistiin hotelliin, jossa on hyvä aamupala ja joka sijaitsee lähellä tapahtuman keskipistettä. Lauantaina heti aamusta ajettiin Inkkari paraatipaikalleen ja me siihen viereen valmiina ottamaan vastaan ihmisiä. Motoristiraamatut eri kielillä olivat esillä pyörän päällä, siltä varalta, että kaikkia ei ehdi jututtaa ja Raamattua tarjota. Ensi vuonna tulen laittamaan esille myös lapun "Ota omasi, Võta oma, Tag din, Возьми свое". Nyt näytti siltä, että ihmiset eivät uskaltaneet ottaa tarjolla olevaa Raamattua.

Kello 17:05 paraati pärhättä käyntiin lähtölaukauksen saattelemana. On mahtava näky, kun yli 3.000 moottoripyörää soljuu pitkin Supe-

lusea ja kääntyy siitä oikealle Ranna puistoteelle. Itse pääsen noin puolen tunnin kohdalla mukaan letkaan. Tienvarret ovat täynnään ihmisiä, kädet massasta ojentuivat "give me five" -tervehdyksiin, ilmassa on suuren urheilujuhlan tuntua tai siis oikeammin suuren bikerjuhlan tuntua. Poliisi ja Pärnu mc:n vapaaehtoiset sulkevat poikkiliikenteen ja kulkemamme reitti on muutettu ensimmäisten kilometrien osalta yksisuuntaiseksi ainoastaan paraatin käyttöön. Vasta kun poistumme Pärnusta kohtaamme myös vastaantulevaa liikennettä, mutta edelleen paraatin sujuva eteneminen on varmistettu sulkemalla kaikki poikkiliikenne. Hienosti organisoitu paraati! Paraatin jälkeen vielä yhteiselle päivälliselle GR Estonian piskuisen joukon kanssa. Sen jälkeen olisi mahdollista lähteä viemään vähän erilainen selkämerkki Pärnu mc:n iltajuhlaan.

Lauantaisen ajokauden päätösjuhlan lisäksi ehdimme tänäkin vuonna tukemaan sunnuntaina yhtä paikallista

seurakuntaa ja sen toimintaa. Viime vuonna teimme sen yhdessä motoristipastori Leevin kanssa Taeblassa tänä vuonna motoristipastori Guldarin kanssa Viljandissa. Guldarin pyöräkin oli vaihtunut, kun pitkäaikainen unelma omasta Harley Davidsonista oli viimein toteutunut ja alla oli komea Electra Glide Ultra Classic.

Ensi vuonna mennään taas! Jos ajokauden avaus ei satu samaan aikaan Liedon motoristikirkon kanssa (kuten tänä vuonna), niin se on seuraava kerta, kun saamme olla tukemassa ystävien työtä Virossa. Ja syyskuussa mennään taas! Valitettavasti paikalliseen tapaan juhlien tarkka ajankohta selviää aina aika myöhään, lähellä itse tapahtumaa. Tämä on kuitenkin kutsu liittyä seuraan. Viro on Euroopan maallistunein yhteiskunta, Sanan tarve on huutava, joten tervetuloa mukaan! Pelkkä selkämerkkisi riittää, se kertoo, että meitä taivastien kulkijoita on.

Teksti ja kuvat:
Tapio Kyllönen

Tidön kaksipyörämuseo tarjoaa rutkasti nähtävää

Täällä kohtaavat motoristit ja fillaristit

Kovin usein kuulee sanotavan, että Ruotsin halki on ikävä ajaa prätkällä. Ehkä, jos vain posotetaan E4:ää etelään! Silloin jää oikeasti paljon mielenkiintoista näkemättä. Suurelta osin päälystettyjen pienempien teiden varsilla on paljon mielenkiintoista nähtävää. Ruotsissa on nimittäin iso liuta mopo- ja moottoripyörämuseoita – ja linnoja.

Miltä kuulostaa yhdistelmä mopo-moottoripyörä-polkupyörä -museo ja keskiaikainen linna nähtävyyksineen? Tällaisen kokoonpanon tarjoaa Tidön linna Västeråsissa maaseudun rauhassa. Jos matkaat Norjaan, voit valita E18-tien tai E20-tien reitin jommalta kummalta puolelta Mälaren -järveä. Eteläinen E20-reitti on hiukan pitempi, mutta sitä kautta voi ajaa hauskemman maisemareitin Kvicksundin (tie 56) kautta ja todella pientä kurvatietä perille Tidö Slott -opasteita seuraten. Varovasti!

Maaseutumaiseman keskelle sijoittuvan Tidön linnan (rakennettu 1625–41) kivinavettaan on sijoitettu, esitettä lainaten, maailmanluokan moottoripyörämuseo. Sitä se on monipuolisuudessaan, sillä sieltä löytyvät niin prätkät kuin polkupyörät sekä vintillä on vielä muutama autoharvinaisuus.

Moottoripyörämuseo on kahdessa kerroksessa, joihin on pantu näytteille toista sataa (2023 kesällä 106 kpl) moottoripyörää 1900-luvun alusta meidän aikoihin asti. Viime kesänä näyttelyn teemana olivat Triumphit, joita oli näytteillä yli 40, ja nimekkään Trumppa-miehen Edvard Turnerin motoristielämän tarina. Luonnollisesti ruotsalaistaustainen Husqvarna eri vuosikymmeniltä on osa pysyvää näyttelyä sekä iskunvaimennin Öhlinsin tarina Kenth Öhlinin vuonna 1976 perustamasta yrityksestä. Moottoriurheilupuolta unohtamatta!

Historian alkupuolelta 1900-luvun ensimmäiseltä vuosikymmeneltä näyttelyssä on 16 motskaria. Tuttuja ovat tietysti HD, Indian ja varmaan Henderson, mutta mitä sanovat nimet Alycon, Brennabor tai Pierce? 1920-lukulaisia ovat muun muassa Husqvarna, Sölve, Brough ja Ner-A-Car.

Yllätys tai ei, 1930- ja 40-luvuilta on eniten näyttelypyöriä, 23 kappaletta. Näitä ovat esimerkiksi NSU, Zündapp, BMW ja Rudge – joista on olemassa myös sotaversiot, kuten monesta muustakin aikalaisesta. Tosin ei näyttelyssä.

Meille monille ovat varmasti tuttuja 1960-lukulaiset japsit Honda ja Yamaha, seuraavalta vuosikymmeneltä Kawasakit, Benelli, Ducati... ja niin edelleen. Mutta todennäköisesti näyttelyn kalleimmat harvinaisuudet lienevät Egli-Vincent ja MV-Agusta F4 Oro.

Monet näyttelyn moottoripyöristä liittyvät tunnettuihin motoristeihin ja -kilpailijoihin, joiden tarinoihin liittyviä ku-

via, tekstejä ja lehtileikkeitä on myös esillä. Alan piireissä ovat olleet mukana myös linnan nykyinen omistaja David von Schinkel ja hänen isänsä. Von Schinkelit ovat tehneet ison työn kerätessään kaikki näyttelyn moottoripyörät saman katon alle. Unohtamatta myöskään polkupyöriä yhtä pitkältä ajalta, mutta niistä ei sen enempää.

Nykyisen linnan herran isä, Carl-David von Schinkel avasi Tidön linnan ovet julkisuudelle jo 1971, ja David von Schinkel on kehittänyt linnan toimintoja museon hengen mukaisesti. Nykyisin lähiseudun motoristit kokoontuvat Tidössä museon kahvilassa kesäkeski- ja syyskuukausin, jolloin sinne saattaa kurvata jopa useampi sata motoristia. Eniten motoristeja Tidön mp-museo kuitenkin kerää kerralla, kun aina elokuun puolivälissä järjestetään todella mittava Mälaren runt -kiertoajelu moottoripyörillä ja vanhoilla autoilla.

Teksti ja kuvat:
Juhani Partanen

Naisten mystymettä mukavuuksilla Motoristinaiset lakeuksilla

Alkusyksyn kohokohta koitti 1.-3.9.23 kun saimme mp-naisina kokoontua Teuvan Norinkylään Opintola B&B:n. Pystymettän kokoonkutsujana toimi alun perin teuvalainen Maarit Filppula ja paikalle saapui kaiken kaikkiaan 16 naista.

Rohkeimmat sadetta pelkäämättömät siskot olivat tulleet motskareilla uskon hengessä. Usko myös palkittiin, kun kuivina pääsivät perille. Saimme nauttia hauskasta jutustelusta ja ilojen sekä surujen jakamisesta hyvän ruuan siivittäessä yhdessäoloa.

Lauantain ohjelmaan kuului Kansanlähetyksen nuorisotyöntekijä Piia-Maaria Matkosken pitämä raamattutunti ulkona kauniissa säässä. Salissa Sointu piti meille tanssitunnin ylistyslaulujen tahdissa; hiki tuli ja hauskaa oli. Illalla saimme nauraa itsemme kipeiksi GR-missikisoissa, jossa siskot panivat parastaan eri rooleihin sonustautuneina. Tällä kertaa meni tuplavoiitto Teuvalle kahden missin voimin.

Aamuisin pidimme harjoituksen ja paljon lauloimme Maaritin kitara- ja Pirjon uku-

Birgitta Koivukoski

lelesäestyksellä ja myös ruokailimme yhdessä. Saimme myös asiallisen hampaidenhoitoinfon Maaritin toimesta.

Paljon mahtui viikonloppuun ja tuntui siltä että kaikki olivat kiitollisia viikonlopun annista.

Ensi vuonna toivomme näkevämme toisemme ja monia muita Karmel-kodilla GR-Pystymettä!

Teksti: Birgitta Koivukoski ja Liisa Leppälä-Niemi, Teuva

Piia-Maaria Matkoski

Pystymettäläiset raamattutunnilla luonnon helmassa ihanassa säässä

Ajokoulutus kerhossamme

Gospel Riders kerhomme yksi jyvistä peruskivistä on ajokoulutus. Haluamme kehittää ja ylläpitää jäsentemme ajotaitoa sekä tehdä ajamisesta turvallisempaa.

Näistä syistä olemme vuosittain järjestäneet erilaisia ajokoulutus tapahtumia. Viime vuosina vakiintuneen ennakoivanajon kurssin lisäksi olemme olleet myös useana vuonna Ahveniston moottoriradalla harjoittelemassa kaarreajoa MP-69 kerhon kurssilla, johon osallistui kymmeniä oppilaita eri mp-kerhoista.

Tänä vuonna kurssitarjontamme lisääntyi enduro harjoitteluun. Ajelimme etelä-Suomessa Lopen hiekkateillä ja metsäpoluilla opettellen moottoripyörän hallintaa vaihtelevassa maastossa 18 innostuneen motoristin kanssa. Pitkän lämpimän päivän kruunasi nuotiomakkarat laavulla ja pulahtaminen kirkasvetiseen lampeen huhtoen päivän pölyt mennessään.

Me ennakoivanajokouluttajat olemme käyneet Liikenneturvan kouluttajakoulutuksen ja teemme tätä vapaaehtoista työtämme pyy-

teettömästi ymmärrettyämme, kuinka suureksi hyödyksi ajokoulutus monille motoristeille on. Kurssilla opimme turvallisen ajotavan, miten voimme välttää vaaratilanteita, miten tulisi ajaa, että meillä olisi aikaa reagoida yllättäviin tilanteisiin. Lisäksi tutkimme miten nopeuden nostaminen tai hidastaminen vaikuttaa pysähtymismatkaan sekä katseen ja ajolinjojen merkitystä.

Näiden teoriaopetusten jälkeen harjoitellaan itse ajamista. Hidasajoa, pujottelua, väistämistä ja tehokasta jarrutusta muutamia esimerkkejä mainiten. Harjoittelupäivät ovat poikkeuksetta olleet mielenkiintoisia ja hauskoja yhdessä vietettyjä hetkiä meitä kaikkia yhdistävien asioiden äärellä.

Mikäli olet kiinnostunut osallistumaan ajokoulutuksiin, niin olethan yhteydessä oman alueesi aluevastaavaan, josko voisitte olla järjestämässä alueellenne ajokoulutuspäivän. Teidän tulisi vain varata kokoustila teoriatunteja varten kolmeksi tunniksi ja joku asfaltti-

kenttä, jossa mahtuu jarrutella ja väistellä. Me kouluttajat tulemme pitämään koulutuksen sovittuna ajankohtana.

Huomioi, että nämä koulutukset ovat matkan kynnyksen koulutuksia. Riittää siis, että sinulla on moottoripyörä ja siihen soveltuvat ajovarusteet ja pääset ajamalla paikalle. Koulutukset antavat myös kokeneemmalle motoristille ns. "ruosteen poistoa" ajamiseen pitkän talven jälkeen. Asioita unohtuu ja kurssilla niitä sitten palautuu mieleen esimerkkien ja harjoitusten lomassa.

Iloisiin näkemisiin ja kuulemiin terveisin
Kaitsu!

Kerhomme nettisivuilla ajokoulutus osiossa päivittyvät tulevat koulutuksiin liittyvät asiat.

Mikäli olet kiinnostunut edistämään asiaa paikkakunnallasi, niin saat lisätietoja kai.suonoja@gospelriders.fi.

Mietteitä MP-matkailusta

Kysymys: Mikä saa teidät tien päälle aina uusiin ja taas uusiin seikkailuihin?

Vastaus: Se on meidän yhteinen harrastuksemme, josta molemmat pitää, ja on ollut meidän yhteinen harrastuksemme viimeiset 30 vuotta. Matkailulla saa uusia kokemuksia sekä ystäviä eri puolilta Eurooppaa.

Kysymys: Montako pitempää retkeä tuli ajettua viime kesän aikana?

Vastaus: Yön yli olleita reissuja tuli kaksi kahdestaan, MOJ-Mikkeli ja EMC Norja, ja minulla oli kolme reissua yksin, Pohjoisen rukousajo, Enduro Tour Rautavaara ja pohjoisen ruskareissu Saukkosen Mikon kanssa Pello-Ylläs sektorilla.

Kysymys: Mitä suunnittelu vaatii ja miten siihen valmistaudutaan?

Vastaus: Aikataulu/rahoitus/kalenteri-aika/vapaa: Katsomme yhteiset GR-matkat ja ovatko ne meille mahdollisia, minkä jälkeen merkkäämme ne kalenteriin alustavasti. Vaikuttaa myös tietysti, onko rahoitus kunnossa eikä ole muuta tärkeää menoa niihin aikoihin. Valmistautuminen itse lähtöön: Reititys pyritään suunnittelemaan kahdestaan yhteisille matkoille sekä varasuunnitelma, mikäli esim. tulee sade tai on tutuilla käynti reitillä. Alustava varaus tehdään joihinkin yöpymisiin esim. laiva-aikataulut huomioiden. Yöpyminen varataan lähelle satamaa riippuen laivan tuloajasta sekä ennakkoon mm. päätepisteessä. Suunnittelua helpottavat Airbnb-yöpymiset,

jotka ovat meille tuttuja. Ne myös helpottavat matkabudjetoitua, koska ne ovat noin 40–60 % edullisempia kuin esim. hotelli- tai mökki- yöpyminen.

Kysymys: Miksi suuntasitte Norjan EMC:hen mutkien kautta? Suorempaakin olisi päässyt.

Vastaus: Pidimme sitä kesän päämatkana ja siksi varasimme aikaa hyödyntäen matkan erilaisia reittejä.

Kysymys: Tuon pitkän matkan jälkeen vielä pohjoisen matka? Mikä vetää pohjoiseen?

Vastaus: EMC:n jälkeen reilu kuukausi Suomen pohjoisessa oli ruskaretki Saukkosen Mikon kanssa ajaen Pello-Ylläs -lenkin. Mikko toimi matkan johtajana ja sponsoroi mökin, jossa yövyimme kaksi yötä. Tällä reissulla olin yksikkönä Transalpilla. Pohjoiseen vetää sen hieno luonto sekä ihmiset siellä. Pidän heistä.

Kysymys: Etelänmatkat lentokoneella ja miten ne vertautuvat moottoripyörämatkoihin?

Vastaus: Kirsti pitää myös lentokone-matkoista välillä, joten olen hänen kaverinaan. Itse ajan mieluummin moottoripyörällä. Tapaamme toki niillä matkoilla myös uusia tuttavuuksia, joita on myöhemmin tavattu myös Suomessa sekä pidetty yhteyttä. Minusta kaksi viikkoa on liian pitkä aika, joskin Kirsti siitä kovasti nauttii. Sitä tasapainoiltaan, kuinka pitkään "lepolomalla" ollaan.

Kysymys: Matkoilla tapaatte erilaisia ihmisiä/pyöriä/kansalaisuuksia. Miten kohtaamiset menevät?

Vastaus: Tästä olisi paljon kerrottavaa. Kaikista koskettavinta on aina tavata eri maissa asuvia uskovia ihmisiä ja ne tilanteet tulevat yllättäen. Tästä yhtenä esimerkkinä: Route 66 -lenkillä kerholiivi päällä tuli eräs veli kyselemään Suomesta (tunnisti kerholiivistä). Hetken juteltuaan hän meni kahvipöytänsä. Me olimme jo syöneet aamupalan ja tuli maksamisen aika. Kun pyysin tarjoilijalta laskua, hän sanoi, että se on jo maksettu, minä taas tinkasin, että en ole maksanut, mutta hän vaan pysyi päätöksessä, että on jo maksettu. Tarjoilija katsoi kaveriin, joka oli aamupalalla ja tämä vinkkasi silmällä. Amerikkalainen veli siis maksoi minun ja Kirstin aamupalan haluten näin toivottaa meidät tervetulleeksi Route 66 -ajamiseen, josta olimme paljon keskustelleet tavatessamme. - Toinen tapaus oli Pohjois-Norjassa, kun leiriydyimme leirialueella. Kävelimme parin kaverin kanssa leirialuetta katselemassa (kerholiivi oli minulla päällä). Aivan tuntematon norjalainen, vahva n.180 cm pitkä mies, tuli ja sanoi olleensa työssä kaivoksella ja nyt oli työt loppuneet eikä hänellä ollut mitään työpaikkaa tiedossa. Hän pyysi minua rukoilemaan hänen puolestaan. Olin aivan ihmeissäni, miten tämä asia hoidettaisiin??? Sitten mukana oleva kaverini kysyi, kävisikö että hän tulkkaisi, sillä hän osasi ruotsia, norjaa ja suomea, joten asia onnistui helposti. No, tietysti, kun Herramme on mukana matkassamme.

Ystävällisin terveisin,
Pentti ja Kirsti Puputti,
Kiuruvesi Finland

Jumissa

Mitä tehdä silloin, kun ei pääse eteen, ei taaksepäin ja on kerta kaikkiaan jumissa? Omat voimat ovat täysin lopussa, eikä tee mieli muuta kuin itkeä? Kylmä todellisuus lyö jäisen tuulen lailla vasten kasvoja: en selviä tästä yksin, tarvitsen apua. Jumala sallii meille tilanteita, joissa meidät riisutaan omavoimaisuudesta ja näennäisestä kyvykkyydestä, jotta älyisimme olevamme täysin riippuvaisia Hänestä. Apu tulee yksin Herralta. Suostuminen Jumalan tahtoon on nöyrytyksen tie, jota menestyksen huumassa ei malta taipua kulkemaan.

Sain viime kesänä kaksi kertaa tuta jumiutumisen kauhun ja vapautumisen ilon, ja nämä passaavat myös tosielämään mallattaviksi.

Jumissa Närpiön perämetsällä

Ajelin iloisesti lämpimässä loppukesän illassa Närpiön perämetsäteitä. Tie kapeni kapenemistaan, mutta usko tien paranemiseen vahvistui vahvistumistaan. Usko ei pettänyt silloinkaan, kun polku muuttui mutaiseksi metsäkoneuraksi ja takarengas slurpsahti upottavaan maainekseen heti eturenkaan seuraksi. Vain taito ja voima eivät riittäneet. Hytysten hellittämättömässä hyökinnässä veivasin ja heijasin pellivasikkaani eteen ja taa havaitakseni vain, että pyörät imeytyivät yhä syvemmälle suonsilmän syleilyyn. Tuli hiki, kiukku ja itku. Lähimmälle isolle tielle oli puolen tunnin kävelymatka, enkä uskonut kenenkään täysjärkisen ohkulkijan auttamishalun riittävän hakkuuaukean ylilampsimiseen hyttsineen, hikiseen pyöränhinaukseen saatikka kenkien kastelemiseen mättäiden välissä. Jeesus auta!

Pyysin apua Taivaan Isältä, joka lempeästi kehotti ottamaan yhteyttä maalliseen isään. Niinpä niin, kukapa isä ei riemulla rientäisi saunailan päätteeksi puolen tunnin metsälenkille Närpiön hakkuuaukealle, kun tytär näitisti pyytää? Pääsin pinteestä

Työnnä vain, kyllä se siitä! Tai sitten ei.

isän avulla, vaikka sain kuulla jupinaa asian tiimoilta vielä pitkän aikaa.

"Kuka teistä on sellainen isä, joka pojan pyytäessä kalaa antaa hänelle kalan sijasta käärmeen tai hänen pyytäänsään munaa antaa hänelle skorpionin?" Luuk.11:11-12

"Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyvinä lahjoja, kuinka paljon enemmän teidän taivaallinen Isänne antaa hyvää niille, jotka sitä häneltä anovat." Matt. 7:11

Jumissa Nisukorventiellä

Ajokauden kruunaava päätös tapahtui lokakuun lopulla, kun ajelin iloisesti pikkupakkasessa Nisukorventien metsätiehaaraa Teuvalla. Matka meinasi tyssätä junarataan, mutta polleasti paljon oppineena endurokuskina ajattelin tsuit tsait tsukkelaan ylittäväni raiteet. Hyvin se menikin, se ensimmäinen kisko, mutta se toinen kisko muistutti fysiikanlaeista ja tajusin, ettei ainakaan minun taidoillani sitä ylitetä noin vain vauhdilla tai vauhdilla. Noin 20 minuutin ätärehtämisen jälkeen tajusin, että tässä sitä sitten ollaan eturengas kiskojen välissä, pilkkopimeässä kuutamossa. Onneksi Kasikisten suunnasta junaradalla loisti kolkko punainen valo – ainakaan nyt ei ole junaa tulossa.

Edellisestä jumista oppineena nöyränä soitin isälle, joka yhtä iloisesti kuin vii-

meksikin halusi saunailan päätteeksi tulla iltalenkille metsään, nyt vaihteeksi Nisukorventielle. Aivan loppuun asti en malttanut avun tuloa odottaa, vaan heijasin pyörän taaksepäin ojaan, vain kaa-takseni sen kyljelleen ja jumiutuakseni itse sen alle. No, ainakaan en jäänyt yöjunan alle, kiitos Herralle! Tästäkin pinteestä selvisin isäni avulla ja koin sanomattoman lohdullista huolenpitoa, vaikka sainkin tupla-annoksen jupinaa, joka jatkunee hamaan tulevaisuuteen.

"Me olemme kaikkiin tavoin ahtaalla, mutta emme umpikujassa, neuvottomia, mutta emme toivottomia. Vainotuja, mutta emme hylättyjä, maahan lyötyjä, mutta emme tuhottuja." 2.Kor. 4:8-9

Maallistakin isää pitempi pinna

Jos kerran maallinen isämme haluaa ja on valmis antamaan meille näin paljon hyvää ja näkemään eteemme näin paljon vaivaa, niin eikö PALJON enemmän ja enemmän Taivaallinen Isämme, joka on meidät luonut ja meidät omistaa? Silloinkin, kun maallisen isämme kärsivällisyys loppuu ja jumiutuminen olisi täysin oman toiminnan aikaansaannosta, Taivaallinen Isämme ojentaa käteensä apua anovalle. Minä sain avun, minkä tarvitsin ja juuri oikeaan aikaan. Tämä on totta ja pätee sinunkin kohdalla. Jumala on uskollinen.

Kuvat ja teksti:
Maarit Filppula, Malax

Pimeys, kylmyys ja kuu seurana, kun pyörä päätti olla itsepäinen ja jämähti kiskojen väliin.

Syyslomalla

Kankaanpään moporipari

Kankaanpäähän meitä saapui tiistaina 24.10.23 yhteensä yhdeksän autoilevaa motoristia. Hakoniemen leirikeskuksesta odotin näkeväni pihan täynnä mopoja, mutta tällä moporiparilla nuoret suorittivatkin mopokortin teoria-osuutta ja kävivät kristinuskon perusopit läpi sekä mm. lukivat Luukkaan evankeliumin läpi. Paikan päällä saimme lämpimän vastaanoton. Raikuvan ruokalaulun jälkeen riparilaiset ja GR-väki järjestettiin ruokajonoon aakkosjärjestyksessä etunimen mukaan. Näin ruokailu taitui mukavasti riparilaisten seassa ja monella olikin komemuksia jos jonkinlaisista menopeleistä.

Ruokailun jälkeen meille oli varattu tunti aikaa tarinoida nuorille. Aiemmin Kankaanpäässä sattuneen jäärataonnettomuuden seurauksena meille painotettiin, että nuorisoa voisi varoittaa liiallisesta yltyöpäisyydestä.

Näistä tarinoista muutama jäi mieleeni. Vespa (Pekka Vesämäki) aloitti kertomalla Gospel Riders -kerhon toiminnasta ja siitä, kuinka tärkeää on uskoa evankeliumi. Ismo kertoi lämpimästi omasta uskoontulostaan ja Lasse kertoi yksityiskohtaisesti Lamuloiden elämäntilanteista. Itse kerroin lyhyen tapahtuman vankilan raamattupiiristä, jolla yritin toteuttaa järjestäjien toivetta. Lopuksi

Maarit päätti tunnin osallistuttavalla tarinalla ojaan ajosta.

Tunti vierähti nopeasti ja jännittävää. Tämän jälkeen leirin vetäjät antoivat meille hyvää palautetta ja lopuksi rukouksella yhdessä leirin järjestäjien kanssa nuorten uskoon tulemisen puolesta. Tällaisesta vierailusta jäi hyvä mieli. Eri-tyiskiitos Juha Erkkilälle kutsusta riparille! Edellinen GR-vierailu Kankaanpään riparilla oli viime kesän rukousajolla ja seuraava toivottavasti ensi kesänä.

Markus Karjalainen
Tampere

Junna Ekkilä

Espanjan kuulumisia

Syyskuussa Espanjan Cadiziin perustettiin uusi Gospel Riders alue. Vinaroksen alueella Espanjan itärannikolla vietetään perinteisesti kerran vuodessa juhlat, joissa ruoka ja musiikki ovat yhdessäolon keskiössä.

Jipo Varha

Cadizin presidentti Jesus tarjoilee kokonaisuudesta makuisia siivuja.

Jipo Varha

Cadizin perustamisjuhlassa Gospel Riders kakkuja.

Jipo Varha

Musiikkia ja yhdessä oloa.

Totta vai unelma?

Mieheni sanoi: - tämä on ollut elämäni unelma!

Lentoliput ostettu. Helsinki-New York

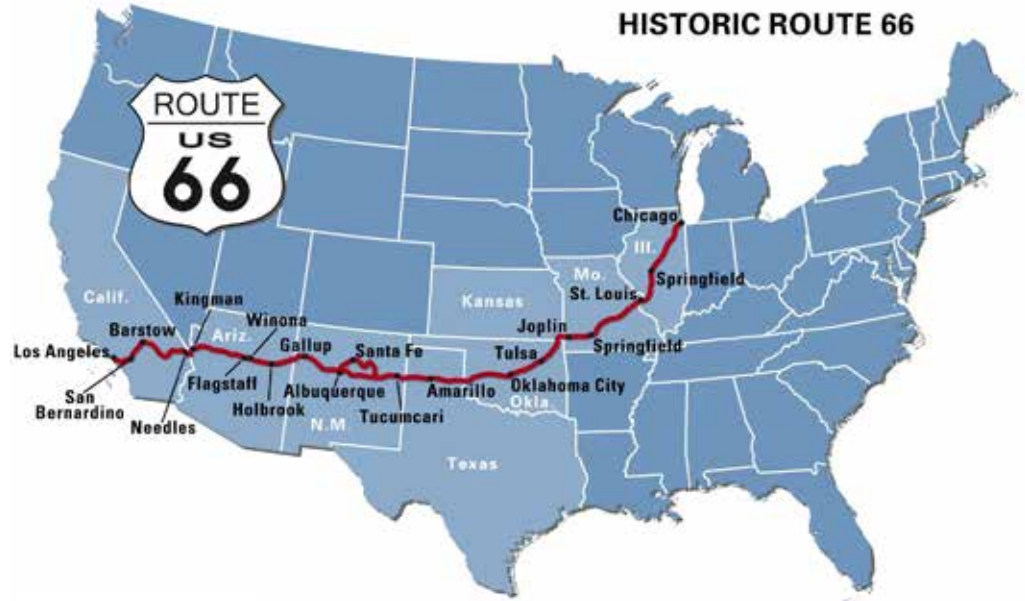
Pääasia Route 66. Chicagosta Los Angelesiin.

Tässä unelman alkutahdit Hannele Kaupin matkakertomukseen tulevassa kerholehdessä.

Alkoiko kaikki unesta vai miten? Uni meni kuitenkin näin. – unessa talutin isoa moottoripyörää USA:ssa jossakin rakennuksessa. Muut ryhmän motoristit olivat jo menneet. Olin jumissa, kun muut ihmiset etsivät tavaroitaan. Kun lopulta pääsin eteenpäin sinne, minne muut olivat menneet, en nähtykään ketään enkä pyöriäkään. Olin yksin ja eksyksissä. Puhelin! Minulla on puhelin. Avasin kännykän ja siinä näkyi Gospel Riders -motoristin numero. Painoin numeroa ja heräsin!

Mitä todellisuudessa tapahtui? Sen voit lukea ensi vuonna kerholehdestä.

Hannele Kauppi
/vapaasti tulkiten päätoimittaja

Joulukuun juhlaa

MOTORISTIN HUOLTOPÄIVÄT Karmelkodilla 15.-17.12.

Tule Karmelkodille huoltamaan itseäsi!

Hengen ja ruumiin ravintoa Gospel Riders porukassa.

Perjantai alkaa saapumisella ja ilmoittautumisella klo 17 alkaen.

Ruumiinravintoa heti alkajaisiksi klo 18 aikaan.

Illalla vielä Hengen ravintoa ja pientä purtavaa unta antamaan.

Lauantaina koko päivä erilaista ohjelmaa.

Sunnuntaina jatkuu aamupäivän ohjelmalla päättyen ehtoolliseen.

Kaiken päälle sääntömääräinen syyskokous klo 13:00.

Kahvit kyytipojaksi ennen kotiin lähtöä nääs!

VKL:n sisällöstä ja ilmoittautumislinkki (10.12.2023 mennessä) kerhon tapahtumakalenterissa.

Pastorin palsta

Matkailu avartaa

Matkailu antaa niin motoristeille kuin muillekin ihmisille myönteisiä virikkeitä ja opettaa yhtä ja toista hyödyllistä. Näin kävi minulle lokakuussa, kun kävimme (lentämällä, ei motsikalla) Annen ja pikku ryhmän kanssa Kairossa ja vähän muuallakin Egyptissä. Matka puhutteli ja kosketti. Antoi uutta näkökulmaa ja ymmärrystä maasta yleisesti ja kristittyjen tilanteesta erityisesti.

Matka tarjosi muunkinlaista avartumista. Hyvää vai huonoa — riippuu näkökulmasta. Nimittäin:

Egyptin liikennekulttuuri ja moottoripyöräilykulttuuri! Paljon kertoo oppaamme toteamus: ”On vain yksi sääntö: sääntöjä ei ole.” Huvittavaa, mutta näytti olevan pitkälti totta.

Ajokortin omistaa vain osa porukasta. Hallinto tuskin pystyisi edes saamaan asiaa hallintaansa 20 miljoonan asukkaan Kairossa. Liikenne on yhtä tööttäilykonserttia. Se on rasittavaa, mutta ilmeisesti vähentää törmäilyä. Jalankulkijat puikkelehtivat rohkeasti autojonojen seassa ylittäessään monikaistaisia katuja mistä sattuu. Moottoriajoneuvojen seassa näkee myös aaseja ja hevospelejä, jopa kameleita.

Motoristeja on paljon. Useimmat pyörät ovat pieniä Kiinan ihmeitä, vain muutama isompi japsifouri tai customi vilahti. Ihmettelin, miten ne motoristit voivat olla vielä hengissä. Satojen, ehkä tuhansien motoristien joukossa näin kypäriä enintään parikymmentä, muista varusteista puhumattakaan. Kypärättömyys ei estä heitä viilettämästä ja vaihtelemasta kais-toja hyvinkin reippaasti. Joskus kypäriä oli kyllä mukana, stongassa, kuskin käsivarressa tai takapenkillä.

Pienen kiinalaispyörän satulaan näkyi mahtuvan hyvin parikin kyytiläistä ja joskus koko viiden hengen perhe. Sivu-

vaunupeliin sopi kivasti koko kaveriporukka: kuski, kyytiläinen ja viisi henkeä istumassa lullan reunoilla. Hyvin näkyi sujuvan myös kännyyn puhuminen tai hampurilaisen syöminen ajaessa.

Egypti nosti mieleen tuttuja raamatunkohtia. Israelilaiset olivat maassa patriarkka Jaakobin ajoista alkaen neljäsataa vuotta ja raatoivat orjatyössä. Mooseksen aikana kansa vapautui ja päätyi mutkien ja viivytysten jälkeen Luvattuun maahan.

Jeesuksen synnyttyä pyhä perhe siirtyi Jumalan kehotuksesta joksikin aikaa Egyptiin. Vaikutti siltä, että asia on tärkeä Egyptin kristityille. Pyhän perheen reitti ja asuinpaikat tuntuivat olevan tarkasti tiedossa.

Egypti liittyy Israelin kansaan ja raamatunhistoriaan monella muullakin tavalla.

Kiitän Jumalaa säännöistä. Oikeat lait ovat siunaus, tuovat turvaa ja järjestystä. Ilman liikennesääntöjä, liikennevalvontaa ja asiallista liikennekulttuuria me motoristitkin olisimme vaarassa. Sääntöjen noudattaminen on lähimmäisenrakkautta.

Vielä suurempi siunaus on Jumalan käyttöohje elämään, kymmenen käskyn laki. Jos koko maailma noudattaisi sitä, maailma olisi paratiisi. Kukaan ei valehtelisi, varastaisi tai himoitsisi. Kaikki kunnoittaisivat Jumalaa ja toisiaan.

Suurin siunaus on pelastuksen evankeliumi. Olemme turmeltuneita, mutta saamme uskoa Jeesukseen syntiemme sovittajana ja muuttua hänen voimaansa. Pyhä Henki luo totuudellista ja rakkaudellista järjestystä sisimpään ja suhteisiin. Sitäkin näimme ja koimme paljon Egyptissä.

PeeTee Juntumaa

Egyptin moottoripyöräilykulttuuri on suomalaiselle outoa. Pyöriä on paljon, kypäriä vähän.

MP-messut special

Tule messuosastollemme Helsingin MP-messuille.

Kerho oli mukana tukemassa Erno Kostamon kisamatkaa
Mansaarelle kesällä 2022. Ernon kisarengas on osastollamme näytillä.
Erno vieraillee osastollamme, nimmarien jakoa. Tule mukaan.

Gospel Riders -alueosastot ja yhteystiedot

Puheenjohtaja

Ilpo Varha, 040 015 0199
ilpo.varha@gospelriders.fi
puheenjohtaja@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
soittaa@gmail.com
vice.president@gospelriders.fi

Jäsenvastaava

Pekka "Vespa" Vesamäki
0400 734 240
jasens sihteeri@gospelriders.fi

Talousvastaava

Pertti "Jawa" Kiukainen
050 524 2462
pertti.kiukainen@gospelriders.fi
talous@gospelriders.fi

Mediavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi
media@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
soittaa@gmail.com

Kerhotavarakauppa

Timo Sund
materiaali@gospelriders.fi

Alueosastot

Tiedot alueiden muista vastuuhenkilöistä on GR:n nettisivuilla
www.gospelriders.fi

Botnia

Timo Qvist, 044 323 0911
timo.qvist@gospelriders.fi
botnia@gospelriders.fi

Pietarsaaren seutu:

Jens Sjöling, 050 505 3502
jens.sjolind@multi.fi.

Espoo

Tapio Kyllönen, 0400 262 016
tapio.kyllonen@gospelriders.fi
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Timo Nikko, 040 588 9534
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Toivo Yrjölä, 050 500 3507
toivo.yrjola@kolumbus.fi
helsinki@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Juhani Laaksonen, 040 523 2605
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050 352 4805
tiina.seitoja@gospelriders.fi
parikkala@gospelriders.fi

Jyväskylä

Heikki Taipale, 050 517 7036
heikki.taipale@gospelriders.fi
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko (Kouvola, Kotka)

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
kaakko@gospelriders.fi

Kainuu

Pentti "Hirachan" Heikkinen,
050 585 2852
pentti.heikkinen@gospelriders.fi
kainuu@gospelriders.fi

Keski-Uusimaa

Anu Endén, 050 566 4974
hyvinkaa@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000
ptjuntumaa@gmail.com
lahti@gospelriders.fi

Lapland (Lappi)

Vesa Matkaselkä, 044 322 7388
lappi@gospelriders.fi

Lännentie (Lohja)

Jari Kuparinen, 044 302 0010
jari.kuparinen@gmail.com
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050 584 2857
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Vesa Matkaselkä, 044 322 7388
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Timo Sund, 044 092 8192
pohjois.karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Markus Weckström, 050 345 7602
markusweckstrom@gmail.com
raasepori@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Minna Järvinen, 0400 719 536
minna.jarvinen@gospelriders.fi
satakunta@gospelriders.fi
Ismo Peltola, 040 5504627
ismo.peltola@gospelriders.fi

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040 839 3615
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesamäki
0400 734 240
pekka.vesamaki@gospelriders.fi
tampere@gospelriders.fi

Turku

Hannu Nurmi, 040 537 5270
hannu.nurmi@gospelriders.fi
turku@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045 889 4284
viitasaari@gospelriders.fi

Gospel Riders Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312

Gospel Riders Espanja

Juan García Martínez
info@yosamotor.com
suomen- ja englanninkieliset yhteydenotot: Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462
famoso36@hotmail.com

ISSN 1235-3477

Ab Forsberg Rahkola Oy, Pietarsaari 2023